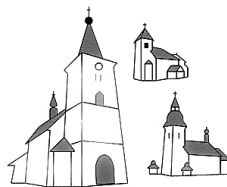

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Vánoce 2020

Čekání na Ježíška

Všechny vás srdečně zdravím, milí farníci, bratři a sestry! Vánoce jsou tady a s nimi je spojeno (hlavně pro děti) čekání na tu chvíli, až „přijde Ježíšek“. Naše rodina bydlela v malém bytě a vždy o Vánocích jsme přestěhovali nábytek tak, abychom se všichni vešli ke společné večeři. Jedli jsme při svíčkách, po modlitbě se nalévala polévka, pak kapr a tak dále. Jak večeře postupovala, napětí stouvalo. Kdy už konečně zazvoní Ježíšek a přinese dárky? Když konečně zaznělo ono „cililink“, vyskočili jsme my mladší ze židlí a běželi ke stromečku do jiného pokoje. Hromada dárků u Betléma, co tatínek vyrobil, nám brala dech! Ten večer byl nekonečný, výkřiky překvapení a radosti při rozbalování dárečků a vzájemném ukazování, zkoušení všech důkazů lásky, od hraček přes knížky, až k „měkoušům“, jako by nemělo konce. Snad to tak nějak máte také ve vašich domovech, zvláště pokud máte děti. Jejich radost je přece tak nakažlivá a odzbrojující! Zkrátka Boží! Ano, letos je situace v naší zemi a možná i v některých domácnostech napínavější, ne kvůli dárkům, ale z důvodů omezení kvůli pandemii. Přesto Vánoce budou a všichni, kdo věří v lásku, se na ně těší! Nevadí, když hromada dárků bude o něco menší. Důležité je, jak moc si dokážeme všimnout a prožít radost, kterou nám naši blízcí chtěli dát!

Všem vám spolu s otcem Janem přejeme pokojné a radostné Vánoce, také zdraví, i do příštího roku, a hodně radosti ze všech Božích darů, které každý dostáváme!

P. Ondřej Matula

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	Skuteč	Předhradí	Raná
24. 12. Štědrý den	16.00 - pro rodiny s dětmi bude upřesněno	21.30	bude upřesněno
25. 12. Boží hod vánoční	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30
26. 12. sv. Štěpána	8.00 11.00 - Štěpánov	9.30	9.30
27. 12. sv. Sv. Rodiny obnova manžel. slibů	8.00 18.00	9.30	9.30
31. 12. sv. Silvestra	15.00	14.00	16.00
1. 1. - Nový rok Matky Boží P. Marie	8.00 18.00	9.30	9.30
3.1. Slavnost Zjevení Páně	8.00 18.00	9.30	9.30

V případě současných krizových podmínek bude omezen počet účastníků – **sledujte prosím aktuální informace na webu farností**: Skuteč a Předhradí: <https://www.farnostskutec.cz/>, Raná: <https://www.farnostrana.cz/>. Zde také najdete možnost shlédnout ŽIVÉ VYSÍLÁNÍ bohoslužeb v přímém přenosu nebo na záznamu.

DĚTSKÉ OKÉNKO

Dětské okénko

Milé děti, důležitou postavou adventní doby je Jan Křtitel. On chodil mezi lidmi, mluvil k nim a křtil je. Když se ho farizeové ptali, kdo je, Jan odpověděl, že je ten, kdo připravuje cestu pro Pána Ježíše. To byl jeho úkol. Jan Křtitel se nesnažil ukazovat jaký je sám dobrý. Vždyť sám řekl, že není ani Mesiáš, ani prorok.

A stejný úkol máme i my, zvláště teď, v adventu. Připravovat svoje srdce pro Pána Ježíše. Jak třeba? Sebezápory, dobrými skutky nebo modlitbou. A budeme si pamatovat, že to všechno neděláme proto, abychom druhým ukázali, že jsme dobří, ale děláme to z lásky k Pánu Ježíši.

Eva Bártová

To kvůli Králi, Králi, připrav každou cestu...

JE NA CO VZPOMÍNAT...

Nevím, jestli ty, kteří v létě byli u moře, viděli svět z letadla, nebo z vrcholků hor, může zaujmout, jaké pěkné chvíle se dají zažít na výletě v domově důchodců. Zkusíme to. Hlavní podmínku dobrých průvodkyň nám splnily sestřičky Soňa, Renata, Míla. Míla nám ukázala milované Kameničky s křížovou cestou, rybník Krejcar a od Kladna výhledy do kraje. Podruhé jsme začali krásnou starobyrou cukrárnou v Chrasti, potom přes několik vesnic a lesíků do Ležáků, které jsme si v klidu prošli. Pak tam byla ještě rozhledna Terežka na Pasekách. Kdo ví, jestli s námi méně zdatnými turisty nepočítali, měli tam vypůjčený výtah. Na konci léta jsme byli ještě na pokloně u Střemošic. Je odtud pohled na okolí Luže, Chlumeček a dál na celé Železné hory. Na tabuli jsme si tam přečetli, že pomník Panny Marie byl postaven na poděkování, kdy se svatebčanům splšili koně v kočáře a zastavili se na srázu. Mám v čase karantény na co vzpomínat.

M. Rybenská

VZPOMÍNKA NA ARCIBISKUPA OTČENÁŠKA

Letos je to 100 let od narození našeho biskupa Karla Otčenáška, jemuž je také věnován Diecézní kalendář. Ten je už delší čas v našich kostelích v prodeji... Jistě stojí za to si připomenout jeho život i službu Bohu a naší diecézi. Následující text je převzat z archivu Královéhradeckého biskupství.

Mons. ThLic. Karel Otčenášek, PaedDr.h.c. arcibiskup, 23. biskup královéhradecký – se narodil 13. dubna 1920 v Českém Meziříčí v rodině koláře Františka Otčenáška. Po měšťanské škole ve svém rodišti studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Praze, kde maturoval v roce 1939. Ke kněžství se připravoval v Hradci Králové a – poslán biskupem Mořicem Píchou – v Římě (Lateránská univerzita, kolej Nepomucenum), kde byl 17. března 1945 vysvěcen na kněze královéhradecké diecéze. Po skončení války se vrátil do vlasti a působil jako kaplan v Týnci nad Labem, dále jako administrátor v Horní Rovni a v Žamberku a od října 1949 jako vicerektor kněžského semináře v Hradci Králové (do jeho zrušení komunistickou vládou v červnu 1950).

30. března 1950 byl papežem Piem XII. jmenován titulárním chersoneským biskupem s pověřením řídit královéhradeckou diecézi v případě, že bude „sedes impedita“ či „sedes vacans“ (tj. bráněno výkonu biskupské služby) a 30. dubna 1950 svým předchůdcem Mořicem Píchou tajně bez vědomí státu vysvěcen na biskupa. Potom se stal administrátorem ve Vrchlabí.

11. července 1951 byl internován v želivském klášteře; spolu s biskupem Tomáškem a Mons. Šuránkem byl v přísné izolaci od ostatních duchovních. Za "velezradu a špionáž pro Vatikán" byl v roce 1953 převezen do vyšetřovací vazby a v prosinci 1954 v Hradci Králové odsouzen na 13 let vězení. Jako vězeň poznal kromě jiných kriminálů Mírov, Leopoldov a Valdice, odkud byl po více než 10 letech na amnestii propuštěn v květnu 1962.

Poté pracoval jako dělník v mlékárně v Opočně. V roce 1965 mu bylo na zásah papeže Pavla VI. dovoleno nastoupit do duchovní správy, ale mimo vlastní diecézi a se zákazem jakéhokoli projevu biskupské hodnosti. Působil jako administrátor v Ústí nad Labem–Trmčicích a dalších pohraničních farnostech. Mezi lety 1968 a 1973 mohl opět působit ve své diecézi, avšak pouze jako administrátor farnosti Plotiště nad Labem; pak se musel znovu vrátit Trmčic.

Teprve **po listopadu 1989 mu bylo umožněno převzít správu diecéze**, do té doby řízené kapitulním vikářem. 21. prosince 1989 jej papež Jan Pavel II. potvrdil jako diecézního biskupa v Hradci Králové a 27. ledna 1990 byl v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové uveden do služby svému biskupství, a to papežským zmocněncem arcibiskupem Francescem Colassuonem. Úřad sídelního biskupa vykonával do 6. června 1998, kdy se jeho nástupcem stal Dominik Duka, OP (při této příležitosti obdržel z rukou apoštolského nuncia Giovanniho Cobby od papeže uznání s poděkováním).

24. září 1998 papež Jan Pavel II. jmenoval Mons. Karla Otčenáška osobním arcibiskupem. Během svého biskupského působení byl hlavním světitelem biskupů Josefa Kajneka a Dominika Duky OP a spolusvětitelem arcibiskupa Jana Graubnera a biskupa Josefa Hrdličky.

I v letech odpočinku byl arcibiskup Otčenášek pastoračně činný v diecézi, komisi Iustitia et Pax (do roku 2000), sportovní organizaci Orel (do roku 2007), Konfederaci politických vězňů a dalších institucích; v posledních zhruba dvou letech bylo jeho veřejné působení ome-

zeno zdravotním stavem a žil v biskupské rezidenci v péči Schönstattských sester Mariiných. Jeho každodenní oporou bylo slavení eucharistie.

Mons. Karel Otčenášek zemřel zaopatřen svátostmi církve v pondělí 23. května 2011 ve 21.45 hodin.

28. září 1995 udělila Vysoká škola pedagogická v Hradci Králové Mons. Karlu Otčenáškově čestný titul Doktor honoris causa pedagogických věd. 28. října 1995 mu propůjčil prezident republiky Václav Havel Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. 31. března 1998 mu město Hradec Králové udělilo za celoživotní přínos Cenu Dr. Františka Ulricha. Mons. Karel Otčenášek je nositelem řady dalších významných ocenění: - Medaile za zásluhy města Hradce Králové (1994) - Zlatá medaile Univerzity Karlovy za mnohaleté postoje a teologické znalosti (1995) - Zlatá pamětní medaile Lékařské fakulty UK v Hradci Králové za zásluhy o rozvoj vědy, kultury a školství (1995) - Čestné občanství města Týnce nad Labem (1995) - Čestné občanství obce Trmice (1995) - Čestné občanství obce České Meziříčí - Čestné občanství obce Rudoltice - Čestná listina a medaile Paneuropa-Union e. V. (Německo) za záslužné nasazení pro politickou jednotu Evropy ve smyslu ideálu Paneuropa (1998) - Zlatá medaile Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové (1998) - Čestná medaile Hasičského záchranného sboru ČR za duchovní obnovu vzájemné solidárnosti a pomoci mezi lidmi (2000) - Čestné občanství města Hradce Králové (2005) - vyznamenání Junáka „Zlatá lilie v trojlístku“, „Stříbrný vlk“ a „Stříbrný syrx“ (poslední 2010) - aj.

Mons. Karel Otčenášek zůstává všeobecně uznávanou autoritou. Biskupským heslem Mons. Karla Otčenáška je: "Láska Boží, trpělivost Kristova, čest našeho lidu." Jeho teologickým důrazem je **spřátelování všech lidí v Duchu Svatém.**

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA ANEB ŽIVÝ BETLÉM TROCHU JINAK

Protože letos bohužel přijdeme o tradiční Živý Betlém a jiné akce spojené se společenským prožíváním Vánoc, skutečské skautské oddíly pro Vás připravují alespoň menší akci s názvem Půjdem spolu do Betléma.

Bude se jednat o krátkou procházku, která povede několika stanovišti rozmístěnými po Skutči. Nebudeme zatím prozrazovat účel stanovišť, ponecháme jej jako překvapení. Cesta bude časově dostupná i pro rodiče s dětmi, trasa je plánovaná především do okolí náměstí. Cestu plánujeme tak, abychom neporušovali žádná protiepidemiologická opatření, například tedy budeme zamezovat shlukování osob na cestě tím, že si každý vybere jiné stanoviště, které bude chtít cestou míjet. Po absolvování celé cesty se jedinci dostanou do Betléma, jak už z názvu vyplývá.

Tímto bychom Vás chtěli srdečně pozvat na tuto akci, která začíná na skutečském náměstí u kašny a bude se konat 23. prosince, kdykoliv mezi 15:30 až 18:00. Oficiální zahájení akce neproběhne. Je jen na Vás, kdy se na náměstí vydáte, nicméně nejpozději to bude možné v 17:30.

V rámci celé akce mohou zájemci finančně přispět neziskové organizaci SOS dětské vesničky, která mimo jiné poskytuje péči dětem, které nemohou vyrůstat ve své vlastní rodině. Přijďte si s námi užít vánoční atmosféru a udělat si chvíli pohody.

1. oddíl Pučická a 7. oddíl Humperšty rytíři, středisko Ležáky Skuteč.

Letošní adventní obnova proběhla netradičně, tak jak celý pomalu končící rok.

Třicítka farníků se sešla v kostele a zbytek farnosti mohl sledovat u počítače, „v přímém přenosu“ dvě přednášky patera Miloše Kolovratníka z České Třebové a následně i mši svatou, po které bylo možné si dojít pro Tělo Páně anebo svátost pokání, či pobýt před vystavenou Nejsvětější svátostí.

A jaké že ty přednášky vlastně byly? Napadá mě jediné slovo: RADOSTNÉ.

Otec Miloš nerozebíral teologické pravdy nebo neprováděl rozbor textů Písma svatého, ale laskavým způsobem připomněl obyčejné pravdy našeho lidského života. Pravdy o jeho konci i začátku.

Ohledně „konce“ připomněl evangelium 1. adventní neděle a Ježíšovo „Bděte!“. Nikdo neví, kdy ten jeho konkrétní konec přijde a je dobré na to být připraven – nejen závěti a vyhlédnutím si místa na hřbitově, ale i odpuštěním a udobřením se s ostatními... Přednášku, která se toho dotýkala, prokládal různými příběhy ze svého civilního i kněžského života. Věci mají svůj čas, ale i k tomu nás advent vede.

Stejně tak by nás advent měl vést k účtě k ženě, k jejímu daru mateřství, který mohla prožít i Panna Maria. A stejně tak k celému lidství, které smíme prožít a které tak prožil od početí až do konce Pán Ježíš. Otec Miloš zmiňoval, že křesťané mají zvláštní vztah k tělu, většinou se začnou o něj starat, až když je začne něco bolet. A že není vždy jednoduché své tělo přijmout, ale příklad máme...

Během kázání při mši sv. otec Miloš ještě dodal, že Pán Ježíš má svou pedagogiku, kterou nás vede, abychom si na věci přišli sami. A křesťanská ctnost bdělosti nás má vést k tomu, abychom nepropásli nejdůležitější okamžik života, který se nebude opakovat.

Závěrem pateru Kolovratníkovi náš otec Jan poděkoval za „krásné vanutí Ducha sva-

tého“ a myslím si, že všichni, kteří se obnovy zúčastnili, se k tomuto poděkování připojujeme. Kdo by měl chuť se do přednášek zaposlouchat anebo si je připomenout, může nalézt odkaz na internetových stránkách farnosti Skuteč.

Markéta Požárová

Zpočátku byl koronavirus kdesi v Číně... Nakonec se šířením dostal i do našich některých farních rodin. Jak se s ním „popasovala“ rodina Spilkova ze Žďárce?

Zeptali jsme se:

„Odrovnal“ virus celou vaši rodinu? Šlo zabránit šíření?

Z většiny ano. Nejprve nám volali ze školky, že se vyskytl příznak covidu a že Patrik, náš nejmladší syn, musí na testy. Po třech dnech se prokázal jako pozitivní. Poté jsme museli všichni do karantény a o 5 dní později na testy. Jelikož bydlíme v jednom domě s tchýní a švagrem, museli na testy také. Z 8 členů nás bylo 7 pozitivních. Káťa byla negativní.

Jaké příznaky jste měli?

Nám se tedy potvrdilo, že děti jsou roznašeči a nic jim nebylo, až na jeden den zvýšené teploty. Ostatní jsme měli bolest hlavy, kašel, někdo i teplotu, ztrátu čichu, ale hlavně bolest celého těla. Největší strach jsme měli o tchýni, ale zvládla to opravdu dobře.

Byla chuť na nějaké domácí rodinné aktivity?

Z počátku karantény jsme si to opravdu užívali. Odpoledne jsme trávili s nejmladším synem hraním her jako je pexeso, Člověče, nezlob se!, puzzle a večer, když šel spát, jsme si společně zahráli Aktivitu, Ligretto, Uno. A to opravdu každý večer, než se začaly projevovat příznaky.

Jaké je to vlastně být pospolu 24 hodin denně několik dní?

Jelikož nás je hodně, tak už se málokdy sejdeme všichni, byla to opravdu hezká změna, být všichni pohromadě.

Přišla i nějaká krize?

Když na to zpětně vzpomínám, tak myslím, že jenom něco malého, že Venda nemohl za svou milou a bylo mu to bez ní dlouhé.

Měli jste na něco více času, na co normálně ne? Byla tu i nějaká pozitiva?

Jak už jsem zmínila, hraní her a společná možnost modlitby. Také jsme měli více času si popovídat.

„Uteklo“ vám za tuto dobu něco, co vás mrzí?

Toto období pro nás bylo velice smutné a obtížné, jelikož manželovi zemřela babička, o kterou jsme se před rokem pomáhali starat. Je těžké, když se nemůžete rozloučit s tolik milovanou osobou.

A naopak, co nebo kdo vás potěšil?

Když víte, že je kolem vás spousta lidí, kteří nabídnou pomoc: ať už taťka s nákupy, které nám vozil nebo švagrová Renča, která přes to všechno aplikovala Dominice injekce po operaci, a přesto, že toho měla v práci hodně, upekla pizzu a dovezla nám ji, abych si mohla taky odpocínout.

Předpokládám, že jste také ocenili přenosy mší z našeho kostela...

Jsme rádi, že se můžeme účastnit slavení mše svaté v přítomnosti naší farnosti.

Váš pocit z tohoto způsobu slavení mše svaté...

Jsme rádi, že máme alespoň tuto možnost v této nelehké době. U nás je to trošku obtížnější, jelikož udržet Patrika, aby doma, kde má hračky a vše kolem něj, vydržel hodinu u mše svaté, je opravdu náročné.

Jak se máte nyní?

Opět chodíme do práce a prožíváme dobu adventu netradičně, ale hlavně ve zdraví. Děkujeme Bohu, že nám po celou dobu dával sílu a držel nad námi ochrannou ruku.

Blíží se Vánoce, budou u vás něčím třeba jiné, nebo budou beze změny ve způsobu prožití?

Byla jsem ráda za prožití 1. neděle adventní při společně slavené mši svaté za babičku v Kameničkách. Už teď na začátku doby adventní je to jiné. Dříve jsme se mohli zúčastnit rozsvícení vánočního stromu ve Skutči na náměstí, nebo načerpat vánoční atmosféru u živého betléma, který každý rok pro návštěvníky připravovali skauti. Jelikož toto období nedovoluje se scházet, prožijeme Vánoce doma se svojí rodinou.

Přejeme všem krásné a pohodové prožití svátků vánočních, hodně zdraví, štěstí a hojnost Božího požehnání od narozeného Spasitele.

M. Spilková

Podělili jste se s námi o průběh onemocnění, jsme rádi. Díky Bohu se u vás obešlo bez následků. Děkujeme za rozhovor, přejeme vaší rodině jen to dobré, nejen v adventním čase.

R. Spilková

TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI ANEB MOZKU, NESPI!

**KOMUNITNÍ
CENTRUM
P. F. X. MIMRY**

Doba „covidová“ nám hodně bere, a to především společné mše svaté, společná setkávání. Komunitní centrum P. F. X. Mimry muselo úplně omezit veškeré naplánované akce, a to především setkávání seniorů. Nemůžeme si společně vypít čaj, popovídat a poslechnout

zajímavé povídání na různá témata. Proto vznikl nápad oslovit trenérku paměti paní Stáňu Benešovou z Nové Paky, aby pro farníky připravovala na každou neděli pracovní listy na trénování paměti. Máme velkou radost, jaký je o ně velký zájem. A proč trénovat paměť? Paměť provází člověka celým životem. Díky paměti si uchováváme vědomosti, prožitky, dovednosti, uvědomujeme si, kdo jsme, svoji jedinečnost. Právě pro paměť je nejhroší nečinnost. Tak proto – Mozku nespí!

V této nelehké době je důležitá sounáležitost, společný radostný prožitek v rodinách. Zkuste si společně v rodinném kruhu naše cvičení. Mozek neusne a všichni se určitě pobavíte. Pracovní listy jsou k dispozici v předsíni kostela na Rané a na webových stránkách Římskokatolické farnosti Raná.

Komunitní centrum P. F. X. Mimry přeje všem požehnané vánoční svátky. Ať poselství tajemné vánoční noci, poselství pokoje a lásky, naplní život nejen o vánočních svátcích, ale i ve všech dnech nového roku.

Iveta Novotná

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co by Vám o Vánocích udělalo největší radost?

- abychom se všichni sešli a byli zdraví
- že bych nemusela do práce
- abychom se sešli s rodinou
- když se může sejít rodina
- abychom byli zdraví
- aby se lidi semkli a bojovali proti viru
- abych byl zdravý
- klid
- abychom byli pohromadě celá rodina
- když se sejde celá rodina, společně koukání na pohádky, procházky, hry, čas jeden pro druhého, prostě pohoda
- abychom byli všichni zdraví a spolu

Co máte na Vánocích nejraději?

- koukání na pohádky
- sezení v klidu u stromečku
- vánoční pohodu, svíčky, že jsme všichni pohromadě
- zpívání u jesliček
- sejde se rodina
- klid, pohoda, sejít se s rodinou
- pohodu, jídlo, klid
- cestu na půlnoční
- vánoční pohodu, jídlo
- radost dětí po vánoční nadílce
- dárky

A. Kozderková

DRUHÁ VLNA...

Dá se říci, že jsme na jaře neznali nikoho z okruhu svých známých, kdo by se nakazil covidem. A přesto jsme měli pocit, že jsme to zvládli.

Situace je nyní odlišná. Nebezpečný vir vtrhl nejen do našich domovů, ale i do zařízení, i do SC Skuteč a napáchal, dá se říci spoušť. Jako řetězová reakce ... Navzdory všem nastaveným protiepidemiologickým opatřením. Odpadával personál, náročné pracovní směny navíc, přibývající nakažení klienti, testování, stěhování, dlouhodobý zákaz návštěv, nošení „igelitových“ obleků, štítů, aj. pomůcek, odvozy do nemocnic a bohužel i četná úmrtí. Návštěvy byly povoleny jen v nejsmutnějším případě, při paliativní péči, kdy už nebylo pomoci a stále přesto zůstávala trocha času. Bylo málo příležitostí před smrtí poděkovat rodině, rozloučit se, odpustit, co se nepovedlo, čím se ublížilo, vyslovit poslední přání... Jenom chytnout za ruku, pohladit, vše v rukavicích, teplo pravého lidského doteku chybělo. A rodiny ještě víc.

Jako profesionála by mě jistě neměl smutek ovládnout, ale nejsem člověk bez citů. To máme všichni, že nám někdo více přiroste k srdci svou skromností, laskavostí, humorem, lidskostí, ...

Zůstane mi z tohoto období několik příběhů. Třeba mé oznámení někomu mému srdci blízkému, že už pro něj, vzhledem k jeho zdr. stavu, více nemůžeme v našem Domově udělat, proto jej necháme převzt do nemocnice, aby mu bylo líp. Dotyčný na kyslíku kývl na srozuměnou. Už se nevrátil...

Stále se dívám na jeho a na další prázdná lůžka a vidím je stále tam. Jejich podoby, povahy, přání, úsměvy...

U jedné klientky mě jako věřící potěšil personál, věděl o její víře a dal jí v závěrečných dnech, i když už nemluvila, do ruky růženec, který milovala a s kterým i v ruce zemřela...

Další na tom byla zle, při podání sv. přijímání, pro mě překvapivě, najednou vnímala, snažila se o kříž a modlitbu alespoň nějakým slovem. Večer klidně odešla... Kolikrát si říkám, stačí zemřelému krátká modlitba, nebo v pracovním spěchu jen křížek na čelo, nebo jsem toho mohla jako věřící pro něho udělat víc???

Budu upřímná, modlitba růžence mi vždy připadala dlouhá, a tak nějak spíše „pro babičky“, nedokázala jsem si k ní najít tu správnou cestu..., stačil mi jenom desátek. Přišla výzva k modlitbě za ukončení pandemie s moc pěknou modlitbou na závěr. Něco se „po pokusu“ změnilo. Každý den mám v ruce vzácný dar od o. Filipa Janáka, kterému se dostalo plnohodnotného ocenění až v těžkých chvílích letošního roku.

Nejenom smutné chvíle jsem v této vlně nemoci zažila. Třeba i touha a vděčnost Vašich dědů a babiček po podání sv. přijímání mě dojala. Máme se od nich v tomto co učit. I já jsem se cítila „obdarovaná“.

Zase jsem si ověřila, že Bůh má smysl pro humor. Ztratila jsem během onemocnění chuť a čich, nedokázala jsem ochutit jídlo, necítila žádné vůně. Ani Fandovy nohy a pach z cigaret. /souhlasil s úsměvem s uveřejněním/ ☺

Věřím jako Vy, že bude líp, něco nám bylo odebráno, něčím jiným jsme byli obdarováni. A nebojím se toho, co bude, vždyť jsem dítětem Božím, a i Bůh má své děti rád.

R. Spilková

ROZHOVOR SE STAROSTOU MĚSTA SKUTČE

V adventní čas jsme pro Vás, milí farníci, připravili rozhovor se starostou města Skutče Pavlem Bezděkem.

Pavel Bezděk bydlí v obci Zbožnov a navštěvuje kostely spadající do skutečské farnosti. Rád tedy zodpověděl několik otázek do našeho zpravodaje a vzkázal několik slov všem farníkům.

Milý Pavle, jsi starostou ve Skutči. První otázka se tedy nabízí. Jak náročná je funkce starosty a co se Ti na ní líbí?

Určitě náročná je, protože je velmi zodpovědná a týká se různých oblastí. Ekonomiky, protože základem hospodaření města je dobře sestavený rozpočet. Školství, kultury, výstavby a investic, sledování dotací a mnoha dalších. S tím je neodmyslitelně spojena komunikace s lidmi, jednání na úradech, ministerstvech. A tato rozmanitost je možná to, co se mi na ní líbí.

Jaká byla Tvoje cesta do komunální politiky?

Spojení komunální politika nepoužívám moc rád, protože si myslím, že ve městě naší velikosti by to nemělo být o politice. Nicméně možná proto, že jsem se angažoval ve spolkové práci (hasiči, myslivci), i v různých akcích na Zbožnově, byl jsem osloven v roce 1994, zda bych, jako nezávislý, podpořil kandidátku KDU-ČSL. Myslím si, že tenkrát mě navrhnul pan Svoboda od nás ze Zbožnova. V roce 1994 jsem byl zvolen do zastupitelstva a na podzim v roce 1996, když onemocněl pan Zdeněk Brokl, jsem byl zvolen na post místostarosty.

Co se Ti ve funkci starosty podařilo a z čeho máš největší radost?

Radost mám z toho, že Skuteč se stále rozvíjí. Místní ji vesměs považují za příjemné místo pro život a vyhledává ji i čím dál více turistů. Mám radost z nové hasičské zbrojnice, z přístavby MŠ. A určitě mám radost z toho, že se stále lidé v této době dokážou chovat navzájem slušně. Radost je možná někdy tím větší, čím větší starosti jí předcházejí. A co se podařilo? To musí zhodnotit někdo jiný.

Máš své oblíbené místo v našem kraji, kam rád zavítáš?

Vždycky je mi dobře v přírodě, v lese. A je jedno jestli jdu jen tak na procházku, s batohem ovsá ke krmelci nebo sázet stromky. Když se projdete údolím Krounky, nebo vyjdete z lesa nad kostelem v Janovičkách, musíte uznat, že je tady krásně. A což teprve, když je -5 a poprašek sněhu.

Jak vzpomínáš na spolupráci se skutečskými kněžími z pozice zastupitele města, ale i běžného občana?

Spolupráci s kněžími ve Skutči i v okolí jsem vnímal vždy dobře a považoval jsem za samozřejmé a správné se správci farnosti hovořit a diskutovat. Děkanství je přece neodmyslitelnou součástí města. Není asi třeba jmenovat jednotlivé kněze, kteří zde působili, a nerad bych na někoho zapomněl. Vážím si velice přístupu a jednání otce Linharta.

Ale přece jen jedna vzpomínka a zřejmě z doby, kdy jsem ještě zastupitel nebyl. Když jsem jednou jel upravit náš hrob v Lažanech a rozsvítit svíčku, u vchodu do kostela byl žebr-

ček a nad vchodem nějaký mladý pán přerovnával tašky. Až následně jsem zjistil, že to byl páter Hojný.

Blíží se Vánoce a mě by zajímalo, jestli jsi jako malý kluk psal dopisy Ježíškovi?

Přímo dopisy jsem nepsal. Ale určitě jsem rodičům a dědovi vykládal, co všechno bych pod stromeček chtěl.

Kdybys měl možnost napsat dopis Ježíškovi dnes, co by sis přál?

Určitě to, co nejde jen tak lehce koupit v obchodě, ale musíme se o to zasloužit především sami. Porozumění mezi lidmi, abychom dokázali rozlišit to podstatné, abychom preferovali ty pravé hodnoty. A především zdraví.

Těšíš se na Vánoce? A co pro Tebe znamenají jako pro dospělého?

Na Vánoce se určitě těším. Vždyť jsou pořád jedny z nejkrásnějších svátků v roce. A měli bychom si je dokázat svátečně užít. Nejen v dostatku a u dárků pod stromečkem, ale i tím, že svým blízkým dokážeme říct něco pěkného, svátečního. Vánoce jsou příležitostí alespoň trochu zpomalit a víc vnímat věci a lidi kolem. Přiznejme si, že na to kvůli shonu často zapomínáme.

Jaký je Tvůj výhled, jako představitele města, do příštího roku?

Dokončit rozpracované investiční akce – kanalizace Skutíčko a Lažany, rekonstrukci v ZŠ Komenského, zahájit revitalizaci vnitrobloků v ulici ČSA a opravu „Špitálku“ (denní stacionář pro speciální školu). Připravit výstavbu nového bytového domu a parcel pro RD. I když nadcházející rok nebude z hlediska příjmů města jednoduchý, věřím, že se opět podaří mnohé opravit a zlepšit.

Co bys popřál skutečským farníkům do nového roku?

Částečně jsem se o tom už zmínil. Především pevné zdraví. Spokojenost, pohodu a radost. Aby vždy měli kolem sebe hodné lidi, na které se mohou spolehnout. Vlastně se to dá vyjádřit i takto.

Požehnaný rok 2021 Vám všem.

E. Bártová

PŘIPOMÍNKA 31. VÝROČÍ SVOBODY

V rámci loňského kulatého výročí obnovení svobody a demokracie v naší zemi uspořádala naše místní organizace KDU-ČSL podvečerní vzpomínkové setkání u památníku obětí nesvobody v parku před farou ve Skutči.

Slíbili jsme si, že se organizace této události ujmete i do budoucna, a tak opět proběhla v úterní podvečer 17. listopadu 2020 připomínka již 31. výročí svobody. V loňském roce bylo setkání poznamenáno silným větrem a nefunkčním rozhlasem. Oboje se nám podařilo technicky překonat – svíčky jsme rozsvítili ve speciálně upravených sklenicích a vzkaz Paměti národa a píseň Modlitba pro Martu zazněly alespoň na místě z mobilu pomocí přenosného reproduktoru.

Letos sice nefoukalo, ale zase jsme se nemohli sejít kvůli epidemii. S tím jsme si také

poradili a svíčky jsme na srdce nakreslené před památníkem přidávali postupně v rámci rodných podvečerních procházek. U památníku si každý mohl poslechnout vzkaz Paměti národa s písní Modlitba pro Martu. Zvony díky našemu obětavému kostelníkovi zazněly opět přesně v 17 hodin a 11 minut. Rozhlas, i přes připravené vysílání, opět spolehlivě mlčel ;-)

Srdce z červených svíček před památníkem krásně zářilo a na zdi fary byla promítána symbolická velká česká státní vlajka – pro připomínku a uctění všech obětí nesvobody v době komunismu, který nás svíral dlouhých 40 let.

Nechceme ale jen nostalgicky vzpomínat, ale chceme si připomínat, že o svobodu a demokracii je třeba pečovat. V posledních letech pozorujeme omezování svobody a nezávislosti demokratických institucí, nejen v okolních postkomunistických zemích, ale bohužel i u nás. Politika se díky populistům, extremistům a účelově lživým zprávám stává těžko čitelná. Laciná hesla, hulvátství a politický marketing našich čelných politiků kazí morálku celé společnosti.

Svoboda a demokracie, to nejsou jen práva, ale také povinnosti a odpovědnost za věci kolem nás. Jsou věci, které jako jednotlivci asi těžko změníme, ale je spousta věcí, které změnit můžeme a leckdy se stačí jen jasně postavit za dobrou věc a na stranu pravdy a slušnosti. Snažme se tedy prosím měnit věci kolem nás k lepšímu tak, abychom mohli spokojeně žít ve svobodné a demokratické zemi.

Jan Bárta – předseda MO KDU-ČSL Skuteč

MIMORÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

23. 12. Živý betlém

27. 12. Raná - odpolední procházka do farního lesa

7. 1. Pastorační a ekonomická rada farnosti v 16.45 v Předhradí

8. 1. Ekumenická bohoslužba v 17:00 ve Skutči + setkání na evangelické faře

9. 1. Tříkrálová sbírka ve Skutči a Předhradí

23. 1. Komunitní zabijačka a oslava narozenin s cimbálovou muzikou a možností odnést si výslužku

27. 1. Pastorační rada v 17.45 ve Skutči

7. 2. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí

27. 2. Věda, víra, skauting – skautský seminář v K. Klubu Skuteč

7. 3. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí

20. 3. Postní duch. obnova s P. Janem Řegnerem SJ na gymnáziu ve Skutči

31. 3. Předvelikonoční mše sv. s gymnáziem v 8.00 ve Skutči

změna programu vyhrazena :-)

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu farní střechy ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

Vydáno 20. prosince 2020 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz